

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1420-ҳадис

1420/3477 – عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَأَنِّي أَنْظُرُ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْجِي نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، ضَرْبُهُ قَوْمُهُ فَأَدْمُوهُ، وَهُوَ يَمْسَحُ الدَّمَ عَنْ وَجْهِهِ وَيَقُولُ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِي فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ.

1420.3477. Шақиқ бундай сўзлаб берди:

«Абдуллоҳ айтади: «Мен Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг анбиёлардан бири ҳақида: **«Қавми уни уриб, қонга белади. У юзидан қонни артар экан: «Аллоҳим! Қавмимни мағфират қилгин, чунки улар билишмайди», дер эди»,** деб ҳикоя қилаётганларини кўриб тургандекман ҳамон кўз ўнгимда».

Манба: hadis.islom.uz

